

Men nu kommer Finanstilsynet af en eller anden årsag, som er ubekendt, fordi der altså ikke er erfaring for, at man sætter penge til på den slags engagementer, og siger til Realkreditrådet, at nu skal de til at omlægge kursen på det område. Det vil have en ganske, ganske katastrofal effekt på udviklingen i udkantområderne.

Hvordan skulle Mads Clausen have fået finansieret sit byggeri i Nordborg, hvis det skulle have gået alene efter handelsværdi, hvem er købere til Danfoss' bygninger i Nordborg, hvis ikke Danfoss kan drive virksomhed i de bygninger? Det er bare for at tage et meget iøjnefaldende eksempel og en virksomhed, som det ikke gør noget at omtale, fordi den nok ikke har noget særligt problem med finansieringen p.t. Men det kunne den have haft, og det gælder jo mange af de fremmeste virksomheder i det her land, at de er opstået i udkantområder. Derfor er vi nødt til at tage fat på det.

Det indgår så også i det forslag til vedtagelse, som jeg senere vil fremsætte, at vi må have en redegørelse fra regeringen om, hvordan den enten vil forhindre det her tiltag fra Finanstilsynet eller kompensere for det. Det sidste det finder jeg absolut vanskeligt, så det er bedre at forhindre det.

Jeg ved, at det ikke er indenrigsministerens område, men det er kulturpolitik og investering i uddannelse og infrastruktur jo heller ikke. Det er uheldigt, at den her bold ligger hos indenrigsministeren, altså uheldigt for indenrigsministeren, vi andre er helt tilfredse med det. Men sådan er det altså, og jeg ved godt, at denne minister ikke alene kan svare på det her meget, meget store problem, som jeg ønsker at bringe op i dag, fordi det virkelig har nogle alvorlige konsekvenser, hvis det bliver til noget.

Kl. 10.30

Så er der det meget overordnede: Kan det overhovedet betale sig rent samfundsøkonomisk set at holde liv i udkantområderne? Det kan ske, at det faktisk var billigere at centralisere det hele og så lade dem derude sejle deres egen sø, men jeg tror, der er bred enighed i Folketinget om, at sådan et samfund vil vi ikke have.

Vi er et samfund, hvor man kan undre sig over, at vi har regionale problem, for der er jo ikke så langt mellem regionerne, og de er ikke så store. Men vi er også et forvænt samfund, forstået på den måde at vi er et samfund, hvor vi ikke er vant til at have store sociale afstande mellem høj og lav og heller ikke store forskelle mellem de enkelte områder. I 1900-tallet opnåede vi en

situation, hvor der ikke var store økonomiske forskelle mellem de forskellige områder, og den situation skal vi fastholde.

Der er i redegørelsen nogle indkomststatistikker. De har den svagheit, at de er tilbage fra 1998, og det er jo allerede historie; de er i hvert fald fra det sidste århundrede, men reelt er det faktisk også temmelig længe siden. De viser, at der er en lavere gennemsnitlig indkomst pr. indbygger i landkommunerne, især i de kategorier, der hedder C og D, og som ligger langt fra regionscentrene. Men når indkomstforskellene alligevel ikke er større, skyldes det, at vi har et stærkt stabiliserende element i samfundet. Børn og unge er talt med, og de tjener jo ingen penge, uanset om de bor i byen eller på landet. Der er desværre alt for mange på overførselsindkomster i samfundet, de får nogenlunde det samme, og så er der endelig folkepensionister, som også får nogenlunde det samme.

Hele den store gruppe, som vel tilsammen udgør halvdelen af befolkningen, er et stabiliserende element i lønstatistikkerne. Den bevirker, at udsvingene ikke bliver så store, og med hensyn til de erhvervsaktive, som så er tilbage, kan enhver derfor sige sig selv, at der er større forskelle.

Der er et rigtig godt kort i redegørelsen. Det er ledighedsstatistik kortet på side 43, som fortæller, at vi har med store problemer at gøre. Der er også områder i dette land, som lider af fraflytning på grund af, at folk simpelt hen ikke kan få arbejde.

Så nævnte ministeren koordinering af konsekvensvurderinger og overvågning. Jeg tror nok, regeringen tog æren for, at det er den, der har opfundet, at vi ikke bare skal operere med lovgivning, men også med administrative tiltag. Til det vil jeg gerne sige, at den vedtagelse, vi gik ind for den 12. april 2000, var formuleret således, at man skulle konsekvensvurdere lovgivning og administrative tiltag, der påvirkede forholdene i regionerne.

Finansministeren skrev i et svar til mig i februar, at han har fået at vide af indenrigsministeren, at man nu vil etablere konsekvensvurdering i Indenrigsministeriet. Det er nu min opfattelse, at det allerede var godt i gang under den tidligere regering, og der er en repræsentant fra den regering til stede, som forhåbentlig kan bekræfte, at det arbejde var i gang, for ellers var det alt for svagt fra den tidligere regerings side. Men jeg tror faktisk, man var i gang med det.